

„Ехъ, синко, — не знаешъ, на какво прилича мѣсечинката? — Тя е една голѣма млѣчна крава. Лоши жени постоянно я гонятъ да я издоятъ. Ако се случи да я хванатъ, разсърдва се и веднага притѣмнява, както сега. Кой знае коя магьосница я е хванала сега и я дои! . . . Турцитѣ за да изплашатъ магьосницата, та да пустне мѣсечинката, стрѣлятъ съ пушки“ . . .

(Слѣдва).

Ал. Ивановъ.

Разни.

Изъ японскитѣ обичаи.

Въ много японски села можешъ да видишъ кѣшитѣ на нѣкои селяни, украсени съ многочислени байряци, по които личатъ надписитѣ: „Добъръ пжтъ!“ „Върни се побѣдитель!“ „Умри, но да не се посрамишъ!“ и др. Това сѣ кѣщи, отъ които е излѣзълъ нѣкой мжжъ и е заминалъ войникъ на бойното поле.

Тия байряци сѣ поставени отъ съсѣдитѣ на войника и стоятъ до тогава, до кога то се получи извѣстие за неговата смъртъ.

Тогавъ всички байряци се сниматъ и се занисатъ въ селскитѣ гробища, гдѣто се изкопава гробъ. Въ този гробъ се поставятъ байряцитѣ, а така сжщо портрета на убития войникъ, или друго нѣщо негово. На гроба